

עשרה מיתוסים על אונר"א

11.02.2024 | ד"ר עדי שורץ written by

החשיפה כי עובדי אונר"א (סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם לפליטים פלסטינים במזרח הקרוב) נטלו חלק במתקפת חמאס ב-7 באוקטובר על ישראל אינה מפתיעה. לפחות לא למי שעקב אחר התנהלותו המפוקפקת של הארגון בעשורים האחרונים.

אין זה מפתיע גם שבמהלך שלושת החודשים האחרונים מצאו חיילי צה"ל אמצעי לחימה ומנהרות טרור של חמאס כמעט בכל מוסד של אונר"א בעזה ¹ בתי ספר, מרפאות, בתי חולים ועוד.

לא, אין כאן שום הפתעה. אונר"א היא ארגון רקוב עד היסוד. במקום לסייע לפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני, הארגון מחזק ומנציח את המלחמה של הפלסטינים בישראל, ומהווה מכשול לשלום.

ולמרות זאת, קרוב לוודאי שעד מהרה נראה את מנהיגי המערב מחזירים, ואולי אף מגדילים, את המימון לאונר"א, מכיוון שהם שוגים לראות בו ארגון הומניטרי וחיוני שאין לו תחליף.

אלא שלמרבית הצער, דבר לא יכול להיות רחוק יותר מהאמת! הינה עשרה מיתוסים על אונר"א שיש לנפץ אותם:

מיתוס מס' 1: אונר"א הוא גוף של האו"ם

ובכן, אולי זה נכון טכנית, אבל בפועל אונר"א הוא גוף פלסטיני, עם עובדים פלסטינים ומטרות פלסטיניות. 99% מ-13,000 עובדי הארגון בעזה הם פלסטינים, בנוסף למספר זעום של עובדים בינלאומיים שמשמשים כהסוואה לשחיתות פלסטינית ולקיצוניות אסלאמית. זה פרויקט פלסטיני בתחפושת.

מכיוון שרוב הפלסטינים בעזה תומכים בחמאס, סביר להניח שגם רבים מעובדי אונר"א הם תומכי חמאס. לפי המודיעין הישראלי, לא פחות מ-10% מעובדי אונר"א בעזה הם פעילים מזוהים של החמאס או הג'יהאד האסלאמי, ועוד 190 עובדי אונר"א הם "מחבלים מושבעים" ² לוחמים ורוצחים עם עבר טרוריסטי ידוע. עוד מאות אחרים חגגו בגלוי את הרציחות והאונס של ה-7 באוקטובר.

מדובר בהרבה יותר מ"כמה תפוחים רקובים", כפי שכינו זאת השבוע כמה מתומכי אונר"א.

מיתוס מס' 2: אונר"א הוא ארגון סעד המסייע לפלסטינים

כבר שנים רבות שאין זה כך. אונר"א מספק מעט מאוד מזון או סיוע הומניטרי. באופן חריג, שאין לו אח ורע בשום מקום אחר בעולם, הרוב המכריע של תקציב הארגון מוקדש לבתי ספר ולבתי חולים פלסטיניים.

אין עוד ארגון של האו"ם שנכנס לנעלי השלטון המקומי ומכסה את עלויות הבריאות והחינוך עבור כמעט אוכלוסייה שלמה. אונר"א מנהל את המוסדות הרלוונטיים ונושא בעלויות בכל רחבי עזה, במקום שחמאס יצטרך לספק בריאות, חינוך ורווחה לבוחריו. חמאס מצידו סומך על כך שאונר"א ותורמי הארגון המערביים יטפלו במשימות היסוד של השלטון בעזה, בעוד החמאס מתפנה לבנות מנהרות טרור, ולהתחפר בבונקרים תת-קרקעיים בעת מלחמה עם ישראל.

מיתוס מס' 3: אונר"א הוא ארגון ניטרלי

לא, הוא לא. אונר"א הוא גוף פוליטי, שמטפח את סיפור הקורבנות הפלסטינית, משמר ומאריך את הפליטות הפלסטינית ומחנך למלחמה מתמדת בישראל, כולל החלום הפלסטיני להביא לסופה של ישראל באמצעות "זכות השיבה" של הפליטים. כבר 75 שנים שאונר"א מקדם את הנרטיב על פשעים ישראליים, והסוף אינו נראה באופק.

אונר"א דואג לכך שהסכסוך עם ישראל יישאר לא פתיר באמצעות הענקת מעמד פיקטיבי של פליט למספר עצום, גדל והולך של פלסטינים (פי עשרים מהיקף הפליטות האמיתית!) ותוך סירוב ליישב מחדש ולו פליט בודד אחד ביישוב קבע.

מיתוס מס' 4: אונר"א הוא כוח ממתן ומרגיע באזור

אף על פי שגופים בינלאומיים (ואפילו חלק ממערכת הביטחון הישראלית) משמיעים את הטענה הזו כבר שנים, היא פשוט אינה מחזיקה מים. אונר"א נשלט על ידי חמאס, שחדר לעומק הארגון, ובוודאי שלא מילא שום תפקיד מרסן או ממתן לפני, אחרי, או תוך כדי ה-7 באוקטובר. עושה רושם שכולם יסתדרו היטב גם ללא המסרים "המתנים" של אונר"א.

ההסתה הנלמדת בכיתות אונר"א כבר תועדה שוב ושוב על ידי ארגוני מעקב שונים. ילדים פלסטינים לומדים שיהודים הם שקרנים ורמאים, וכי יהודים מפיצים שחיתות. מחבלים זוכים לתהילה כמודל לחיקוי. שיעורים המסיתים לאלמוות נלמדים בכל הגילאים והמקצועות, כולל בשיעורי מתמטיקה ומדעים. החינוך השיטתי לשנאה ולאלמוות במערכת בתי הספר של אונר"א מוביל באופן בלתי נמנע לטרור פלסטיני נגד ישראל.

מיתוס מס' 5: הפלסטינים בעזה זקוקים למימון בינלאומי עבור הצרכים הבסיסיים ביותר שלהם

ממה שצה"ל גילה בעזה בשלושת החודשים האחרונים, לא נראה שהעזתים נזקקים או חסרי אונים בצורה יוצאת דופן.

למדנו שממשלת חמאס בעזה בהחלט מסוגלת להוציא לפועל פרויקטים גדולים, מתוככמים ויקרים, החל מרשת של מנהרות תת-קרקעיות ובונקרים המתחרה במערכת הרכבת התחתית של לונדון, דרך תעשיית מפעלי נשק שנבנו בתקנים הנדסיים גבוהים, ועד ליחידות קומנדו מאורגנות, עם יכולות מודיעין מהשורה הראשונה ומיומנות בתכנון מתקפות.

הפלסטינים בעזה אינם סובלים ממחסור במימון, מחינוך ברמה נמוכה או מהיעדר כוח אדם מיומן, אלא מהרס עצמי הנובע מעיוות סדרי עדיפויות. במשך עשרות שנים הם נתנו עדיפות למלחמה נגד ישראל על פני בניית חברה בריאה. הם זקוקים להכוונה (לחץ) מהמערב לשינוי העדיפויות שלהם, ולאו דווקא ליותר מימון או כל סיוע אחר.

מיתוס מס' 6: הפלסטינים בעזה לא יוכלו לשרוד ללא אונר"א

לפי הפלסטינים עצמם [?] זה לא נכון. לאחר שכמה מהתורמות המערביות של אונר"א השעו את העברת הכספים לארגון בימים האחרונים, הדאגה העיקרית שהביעו הפלסטינים נגעה לפגיעה אפשרית בהכרה העולמית במאבקם. הם מוטרדים הרבה יותר מהפגיעה הפוליטית במעמדם כקורבנות מיוחסים, מאשר מהמחסור בכסף.

לפי מאות פוסטים ברשתות חברתיות ומעדויות נוספות, עולה שהעזתים אינם רואים באונר"א ספק קריטי של שירותים חברתיים וסיוע חירום, כמו שהם רואים בו גורם שנותן תוקף למלחמה הבלתי נגמרת בישראל, החיוני לזהות הפלסטינית.

מיתוס מס' 7: אם המימון לאונר"א לא יוחזר במלואו במהרה, יתפשט רעב בעזה

אין "משבר נורא" בגישה למזון ומים בעזה. אף אחד שם לא נמצא על "סף רעב". למרות המלחמה, מדי יום נכנסות מאות משאיות עם סחורות ודלק, בזכות תרומות ממדינות ערב (ועדיין) ממדינות מערביות. חמאס מחרים בגלוי אספקה בשווי מיליוני דולרים עבור עצמו ועבור האליטות המקורבות לשלטון, ואונר"א אינו עושה דבר בנושא. גם אם הכיסים של אונר"א קצת פחות מרופדים, הזרימה הקבועה של סחורות לעזה נמשכת.

מיתוס מס' 8: אונר"א הוא הערוץ היעיל ביותר לספק דרכו סיוע לפלסטינים

לא, הוא בהחלט לא, ולא רק משום שהוא מאפשר לחמאס להשתלט על חלק גדול מהאספקה. יש סוכנויות סיוע הרבה יותר יעילות, פחות מושחתות, ופחות פוליטיות בצורה כה בוטה, שניתן לגייס להחלפת אונר"א, חלקן כבר פועלות בעזה (ובגדה המערבית). ביניהן ניתן לציין את USAID (הסוכנות האמריקנית לפיתוח בינלאומי), יוניצ"ף (קרן החירום הבין-לאומית של האומות המאוחדות לילדים), ואת תוכנית המזון העולמית (World Food Programme). כולם ארגונים שיוכלו לעשות את העבודה מבלי להיכנע לאחיזת העיניים הפלסטינית.

מיתוס מס' 9: ניתן לשנות את אונר"א

אונר"א זקוק ליותר מאשר "ביקורת דחופה", כפי שהודה השבוע האיחוד האירופי בחצי פה, ולהרבה יותר מאשר "בדיקת נאותות משופרת ומנגנוני פיקוח נוספים", כפי שניסח באי-רצון חבר קונגרס בלתי ידידותי לישראל.

את אונר"א צריך לסגור, כדי שעה תוכל להתנתק מהתלות בסיוע ולעלות על הדרך לפיתוח כלכלי, ולנטוש את הפנטזיות לרצח עם לטובת בניית שלום, ויפה שעה אחת קודם. אין ספק שחלוקת העבודה הנוכחית, שלפיה שירותי אונר"א ניתנים מעל הקרקע בשעה שפעולות הטרור של חמאס מתבצעות מתחת לפני הקרקע ומתוך מתקני אונר"א ² לא תוכל להימשך.

לשם כך יהיה צורך בגורמים בינלאומיים שונים, עם יכולת לפתח תעשייה יצרנית ומקומות עבודה בעזה, ולהוביל בנייה והפעלה של שירותים אזרחיים. ייתכן שעדיין יהיה צורך במימון בינלאומי, אבל הפעם הוא ינוהל ישירות על ידי הממשלות הזרות, ועל ידי ארגונים שיהיו כפופים לפיקוח מתמיד ולדרישה מחמירה לדין וחשבון.

מיתוס מס' 10: מלחמה אינה הזמן הנכון לסגור את אונר"א

עכשיו זה הזמן המושלם לעשות זאת. בזמן שישראל משחררת את עזה מחמאס, הקהילה הבינלאומית תוכל לשחרר את הפלסטינים מאונר"א. גם ישראל תוכל לשחרר עצמה מהתלות ההרסנית באונר"א, ומהמקבילה הישראלית הבעייתית של הארגון ² משרד מתאם פעולות הממשלה בשטחים (המתפ"ש).

או אז יוכל שיקום עזה לצאת לדרך, כשהוא נקי משחיתות שלטונית, אינדוקטרינציה הרסנית, טיפוח טרור וריקבון מוסרי, שזמן כה רב מזהמים את הפוליטיקה של הסיוע הבינלאומי לפלסטינים.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 11.2.2024.